

[Ministeren for offentlige arbejder]

nepige eller smagsdommer eller noget som helst i den retning.

Den omstændighed, at det er det offentlige: stat, amter og kommuner, der bygger veje i dette land, har vel heller ikke noget som helst at gøre med, at enhver borger frit kan færdes fra ethvert punkt til ethvert andet punkt. Der er en ene og alene tale om tekniske forhold, og jeg kan altså berolige hr. Sander – jeg kan ikke tænke mig, der er andre, der skulle have frygt på dette område, men det er der måske i partiet venstre – ved at henvise til, hvad jeg sagde sidst, hvad jeg nu har gentaget, og hvad jeg ikke skal ulejlige folketinget med at sige en tredje gang, for det står faktisk til troende.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Når jeg nævnte det igen i dag, er det, fordi vi føler, det er principielt meget vigtigt at få det nævnt, og derfor kan jeg kun sige det samme til ministeren, som jeg sagde til hr. Tastesen, nemlig at vi kun er glade for og tilfredse med, at tingene er i orden. Men jeg tror ikke bare, det gælder venstre, jeg tror også, det gælder de øvrige tre regeringspartier, ministerens inklusive, at vi ikke ønsker, der skal være nogen smagsdommere, men vi pointerer vigtigheden af det ved at sige det endnu en gang. Nu har vi fået bekræftet i dag, at der ingen problemer er, så vi ser trygt den videre forhandling i møde.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne til en indledning sige, at jeg egentlig synes, det er mærkeligt, at politikere altid er så bange for at være formyndere, for hvad er det egentlig, vi er, når vi er politikere? Vi har ladet os vælge af et politisk parti, der har en bestemt holdning til, hvordan tilværelsen skal være. Vi prøver på at påvirke befolkningen, så de synes det samme som vi. Er det ikke at være formyndere, og er det ikke rigtigt? Det undrer mig altid, at man er så bange for begrebet formynder, og jeg tror, man skal tænke sig lidt om, før man bliver ved med at sige, at man er bange for det.

Den diskussion, man hidtil har ført om hybridnettet og bredbåndnettet, har ligesom hele diskussionen om informationsteknologien, men måske i særlig grad været, hvad man kunne kalde et teknologifikseret trip. Den

har været ført af teknokrater og af enkelte interesserede politikere, og den har været ført meget forvirrende. Folk fra P & T har ønsket én løsning, folk fra telefonselskaberne en anden; folk der lever af at lave antenner, har ønsket én løsning, og folk, der arbejder med kabler, en anden.

Mediekommissionen har sådan set ikke været os til megen hjælp på dette område, fordi den også har været meget, meget teknisk fikseret; den har ikke sagt ret meget om de arbejdsmæssige, de kulturpolitiske og de socialpolitiske konsekvenser af dette her. Egentlig er den, der har givet os mest hjælp fra offentlig side, planstyrelsen, som jo udsendte en udmærket og forståelig redegørelse for et halvt års tid siden, og den vil jeg gerne takke for herfra.

Det har også været meget vanskeligt at finde ud af, hvad dette her egentlig ville komme til at koste, for de økonomiske beregninger, man har lagt for det, har jo været lagt på et grundlag, som sådan set var en fiktion. Hvem siger, at 30 pct. vil tilslutte sig i løbet af det første år, og hvem siger, at 60 pct. af befolkningen vil tilslutte sig i løbet af de næste syv år, som man vistnok regnede med?

Der er altså meget, som endnu er uopklaret ved dette. Der er hr. Sanders ønske om, at det hele skal køre på nogle markedsmæssige betingelser – det samme ønske har man hørt tidligere fra regeringen – og der er meget andet, vi må have oplyst. Der er også mangel på forsøg. Det ville være meget rigtige, om man havde ikke ét eller to forsøg i gang, som man har, men om man havde nogle flere.

Når jeg har sagt alt det, vil jeg tilføje, at vi ikke er negativt indstillet over for etableringen af et hybridnet, men vi vil gerne vide noget mere. Vi vil gerne have nogle flere oplysninger, vi vil gerne have noget mere klarhed, før vi tager vores endelige beslutning.

Desuden vil vi, som jeg også sagde under den tidligere debat, meget gerne have involveret befolkningen i debatten om dette her. Hvad vil befolkningen med det? Vil de have hjemmearbejdspladser, vil de have decentrale arbejdspladser – hvad nogle af os synes ville være en langt bedre løsning end hjemmearbejdspladser – vil de bruge det udelukkende til nedtagning fra satellitter, eller vil de forlange, at det så hurtigt som muligt skal ud-